

CZY MOJE DZIECKO CIERPI NA ALALIĘ?

Materiały Informacyjne dla rodziców

Rodzicu, jeśli Twoje dziecko nie mówi lub mówi mało i bardzo niezrozumiale, komunikuje się głównie za pomocą gestów, krzykiem, nie wykonuje poleceń, gdyż ich nie rozumie; nie potrafi odpowiedzieć na zadane pytania, a przy tym słyszy i nie stwierdzono innych zaburzeń, może to być alalia.

Zgłoś się do logopedy, aby sprawdzić, gdzie leży przyczyna opóźnienia rozwoju mowy!

Jeśli chcesz pomóc swojemu dziecku w rozwijaniu jego umiejętności komunikacyjnych, wykorzystaj różnorodne zabawy, codzienne czynności, które możesz wykonywać razem ze swoim maluchem.

Podczas wspólnych spacerów oglądajcie wiosenne kwitnące kwiaty i drzewa, kolorowe, słoneczne łąki i plaże, spadające liście, padający deszcz lub padający śnieg, szron czy mróz na szybie. Rozmawiajcie o tym, co widzicie, omawiajcie swoje obserwacje. Mówcie do dzieci wyraźnie, niespiesznie. Upewnijcie się, że Wasze dzieci wiedzą, o czym mówicie.

Do codziennych czynności, które wykonujecie w domu, angażujcie swoje pociechy do pomagania:

- gdy przygotowujecie obiad, kolację lub ciasteczka, dziecko może pomóc w tych czynnościach, np. odmierzając mąkę, cukier, podając odpowiednią liczbę jajek, pomidorów czy jabłek itd.;
- podczas robienia sałatki przygotujcie potrzebne produkty - wspólnie możecie opisać, jak one wyglądają, pachną, smakują, jakie są w dotyku; zachęcajcie swoje dziecko do poznawania świata;
- gdy sprzątacie, Wasz maluch może aktywnie pomagać - nazywajcie wykonywane czynności.

Bawcie się także ze swoimi dziećmi w domu, naśladowanie np.:

- skaczące koniki, które biegają i rżą „ihhhaa”;
- biegające pieski, które biegają, czworakując (szybko lub powoli), jedzą kość (przesuwając żuchwę raz w lewo, raz w prawo, obniżając ją i unosząc), warczą przy tym („wrrr”) lub sapią, gdy chcą pić (wysuwają język), szczekają („hau, hau”);
- piszczące myszki („pi, pi, pi”), uciekające przed kotem („miau”);
- misia, który budzi się z zimowego snu i ziewa („ła, ła”), potem chodzi i rozgląda się w poszukiwaniu miodu, je miód (wysuwając język z buzi), oblizuje się („mniam, mniam”, „am, am”);
- samolot, który leci wysoko („brzrzrz”) i ląduje („im”);
- pociąg, który jedzie („fu, fu, fu”), hamuje („iiii”), gwizdże („uuu”), rusza i wjeżdża do tunelu („puf, puf”);
- piłkę, która skacze („bach, bach” lub „hop, hop”);
- statek, który płynie, a marynarze wiosłują („łup, łup, łup”), wołają ze statku („hop, hop” lub „hej, hej”).

Bawcie się także na placach zabaw, w parku - wykorzystujcie huśtawki,

karuzele, drabinki, zjeżdżalnie, rower, hulajnogę.

Grajcie w różnorodne gry, podejmujcie zabawy, np.:

- memo, Piotruś - gdy poszukujecie takich samych obrazków, tworząc pary,
- puzzle,
- drewniane układanki,
- klocki itp.

Rozmawiajcie o obrazkach, książeczkach, które oglądacie, niech dziecko wskazuje przedmioty, ludzi, zwierzęta, czynności, o których czytacie lub opowiadacie. Niech próbuje odpowiedzieć na pytania na temat wierszyka, opowiadania, bajki.

Bardziej zaawansowane ćwiczenia dotyczące prawidłowej artykulacji, umiejętności tworzenia zdań i dłuższych wypowiedzi logopeda dobiera indywidualnie do potrzeb i możliwości dziecka. Rodzice powinni utrwać w domu ćwiczenia realizowane w gabinecie.

Joanna Czapla